

Sagutxo garailea

Bazen behin Roseta izeneko sagutxo bat, herri txiki batean bizi zena. Denek Sagutxo Garailea deitzen zioten maitasunez. Ausarta, azkarra eta inguruko guztiekin atsegina zen. Landa inguruko kobazulo zahar batean bizi zen, eta eguzkiaz gozatzen eta animalia lagunekin jolasten ematen zituen egunak.

Egun batean, basoan paseatzen ari zela, negar-zotinak entzun zituen zuhaixka baten barruan. Hurbildu eta txoritxo bat ikusi zuen, adarren artean harrapatuta. Roseta berehala hasi zen lanean. Kontu handiz mugitu zituen adarrak, eta txoria askatzea lortu zuen. Txoritxoak eskerrak eman zizkion eta agindu bat egin zion: noizbait laguntza behar bazuen, bera han egongo zen.

Handik gutxira, sagu gaizto talde bat iritsi zen herrira. Guztiaz jabetu nahi zuten, bizilagunei ezer galdetu gabe. Rosetak gertatzen ari zena jakin zuenean, zerbait egin behar zuela erabaki zuen.

Ausardiaz eta buruargitasunez, sagu gaiztoei aurre egiteko eta herritik kanporatzeko plana prestatu zuen. Ez zuen bakarrik egin: txoritxoak, untxitxo batek eta apo batek lagundu zioten. Elkarrekin, herrira bakea itzultzeko antolatu ziren.

Txoriaren agindua oso garrantzitsua bihurtu zen orduan. Hegan egin zezakeenez, goitik begiratu eta sagu gaiztoak zer prestatzen ari ziren jakin zuen. Informazio harekin, Rosetak eta lagunek plana hobeto antolatu zuten.

Borroka gogorra izan zen, baina sagutxoak eta lagunek gaiztoak garaitu eta herritik alde egitea lortu zuten. Bizilagunak oso eskertuta zeuden Rosetarekin. Herriko heroia bihurtu zen, eta ordutik are gehiago miresten zuten.

Haren ausardia eta ontasuna kondaira bilakatu ziren. Helduek behin eta berriz kontatzen zieten istorioa haurrei. Rosetak erakutsi zuen buruargitasunez eta adorez gauza handiak lor daitezkeela, eta ontasunak gaiztakeriari aurre egiteko indarra ematen duela.

Baina istorio hartan lagunek ere bazuten beren lekua. Haien parte-hartzeak argi uzten zuen lankidetza eta elkartasuna zein garrantzitsuak diren. Garaipenaren ondoren, Roseta pozik bizi izan zen herrian, maite zuten lagunak inguruan zituela.

Bere istorioak haurrei gogorarazten zien ausart jokatu eta besteak ondo tratatu behar ditugula. Eta Sagutxo Garaileak, irribarrea ezpainetan, alaitasunez eta ontasunez jarraitu zuen bizitzen, ezagutzen zuten guztientzat adibide izanez.